

«ALEGREU-VOS-EN I CELEBREU-HO» (Mt 5,12)
LA CRIDA A LA SANTEDAT EN EL MÓN CONTEMPORANI
Exhortació apostòlica “Gaudete et exsultate” del papa Francesc
CAPÍTOL TERCER: A LA LLUM DEL MESTRE

«Feliços els qui treballen per la pau, perquè seran anomenats fills de Déu»

87. Aquesta benaurança ens fa pensar en les nombroses situacions de guerra que es repeteixen. Per a nosaltres és molt comú ser agents d'enfrontaments o almenys de malentesos. Per exemple, quan escolto alguna cosa d'algú i vaig a un altre i li ho dic; i fins i tot faig una segona versió una mica més àmplia i la difonc. I si aconseguixo fer més mal, sembla que em provoca major satisfacció. El món de les enraonies, fet per gent que es dedica a criticar i a destruir, no construeix la pau. Aquesta gent més aviat és enemiga de la pau i de cap manera benaurada.¹

88. Els pacífics són font de pau, construeixen pau i amistat social. A aquests que s'ocupen de sembrar pau a tot arreu, Jesús els fa una promesa bella: «Seran anomenats fills de Déu» (Mt 5,9). Ell demanava als deixebles que quan arribessin a una llar diguessin: «Pau en aquesta casa» (Lc 10,5). La Paraula de Déu exhorta cada creient perquè busqui la pau amb tothom (cf. 2 Tm 2,22), perquè «el fruit de la justícia se sembla en la pau per als qui treballen per la pau» (Jm 3,18). I si en alguna ocasió a la nostra comunitat tenim dubtes sobre el que cal fer, «procurem allò que afavoreix la pau» (Rm 14,19) perquè la unitat és superior al conflicte.²

89. No és fàcil construir aquesta pau evangèlica que no exclou ningú sinó que integra també els qui són una mica estranys, les persones difícils i complicades, els qui reclamen atenció, els qui són diferents, els qui estan molt afectats per la vida, els qui tenen altres interessos. És dur i requereix una gran amplitud de ment i de cor, ja que no es tracta d'«un consens d'escriptori o una efimera pau per a una minoria feliç»,³ ni d'un projecte «d'uns pocs per a uns pocs».⁴ Tampoc no pretén ignorar o dissimular els conflictes, sinó «acceptar patir el conflicte, resoldre i transformar-lo en l'anella d'un nou procés».⁵ Es tracta de ser artesans de la pau, perquè construir la pau és un art que requereix serenitat, creativitat, sensibilitat i destresa.

Sembrar pau al nostre voltant, això és santedat. ■

(continuarà)

¹ La difamació i la calúnnia són com un acte terrorista: es llança la bomba, es destrueix, i l'atacant es queda feliç i tranquil. Això és molt diferent de la noblesa de qui s'acosta a conversar cara a cara, amb serena sinceritat, pensant en el bé de l'altre.

² En algunes ocasions pot ser necessari conversar sobre les dificultats d'algun germà. En aquests casos pot passar que es transmeti un relat en lloc d'un fet objectiu. La passió deforma la realitat concreta del fet, el transforma en relat i acaba transmetent aquest relat carregat de subjectivitat. Així es destrueix la realitat i no es respecta la veritat de l'altre.

³ Exhort. ap. *Evangelii gaudium* (24 novembre 2013), 218; *AAS* 105 (2013), 1110.

⁴ *Ibid.*, 239: 1116.

⁵ *Ibid.*, 227: 1112.

Diumenge, 10 de novembre de 2019. Núm. 520

DIMARTS 12

Recepció i acollida de les Relíquies a la Residència per a gent gran de les Germanetes dels Pobres de Girona

11.30 h
Pregària de benvinguda a les Relíquies

12.00 h
Missa

18.00 h
Rosari i vespres

Trasllat a la Basílica de sant Feliu.
Vetlla de pregària

.....

DIMECRES 13

Durant tot el dia podrem acompanyar i visitar les Relíquies a la Basílica de Sant Feliu, que estaran dipositades a la capella de Sant Narcís.

19.00 h – Missa presidida pel bisbe de Girona

En acabar la missa, processó de torxes per l'interior de la Basílica.

Vespres i vetlla de pregària

.....

DIJOUS 14

09.00 h
Pregària de comiat de les Relíquies

DIUMENGE XXXII (C)

DÉU NO ÉS DÉU DE MORTS, SINÓ DE VIUS

Parlar de la resurrecció dels morts, sempre es fa difícil. Ja ho era en temps de Jesús. Les disputes entre fariseus i saduceus que traspuen en l'evangeli d'avui en són una mostra. I no obstant convé parlar-ne. Perquè la resurrecció dels morts, forma part de la nostra fe.

Efectivament, en el Credo confessem que creiem en la resurrecció de la carn. No en una simple supervivència d'esperits. Tampoc en una reencarnació. Professem la nostra fe en la resurrecció –tornar a la vida– de tot el nostre ésser (cos i ànima, com diem habitualment).

L'episodi narrat en el llibre dels Macabeus (primera lectura) és una magnífica pàgina de fe, que il·lustra fins on arriba aquell qui sap que malgrat la mort, retornarà a la vida. Allò que popularment expressem en els enterraments: “Al cel ens puguem veure”.

Sí, germans, aquesta és la nostra fe. Per això, Jesús, en l'evangeli d'avui ens fa veure que quan ens refiem només de conceptes humans, sempre quedem curts. Podríem ben dir que en aquestes qüestions no hi entenem ben res. Ens convé, doncs, refiar-nos (això és tenir fe) en la Paraula de Jesús: “*Déu no és Déu de morts, sinó de vius perquè, per a ell tots viuen*”.

Quan l'apòstol Pau a Atenes parla de la resurrecció dels morts, aquells grecs, plens de saviesa, però buits de fe, se'n riuen. També avui són molts els qui opinen –i viuen en conseqüència– que cal aprofitar el món d'ara, perquè després res de res.

Cal evangelitzar el nostre món. És a dir cal portar-los la notícia més esperançadora de totes les que es puguin donar. Per Jesús sabem que aquest món no s'acaba aquí. Ben al contrari, sabem que al final d'aquesta curta existència, comença una eternitat feliç.

Per si no ho acabem de creure, Jesús mateix –aquest és el testimoni dels apòstols– ens n'ha donat la prova definitiva: Ell, crucificat, mort i sepultat, ha ressuscitat i ara viu per sempre. El testimoni de Tomàs ens és imprescindible: L'apòstol incrèdul va tocar amb les seves pròpies mans el cos gloriós del Crist ressuscitat. Des de llavors podem estar ben certs d'aquesta realitat. Més encara “*Feliços els qui creuran sense haver vist*”.

Per això, cada diumenge, la nostra trobada de cristians es converteix en una professió de fe, en un retrobament amb Crist vivent, que com a Emaús, ens fa comprendre el sentit de les Escripures i ens parteix el pa. ■

* * * * *

HORARI DE MISSES

BASÍLICA SANT FELIU

Vigílies: 18'30.

Festius: 12'00 i 18'30.

Feiners: 18'30

MONESTIR SANT DANIEL

Festius: 9'30.

Feiners: 8'30

MISSES ENCOMANADES

Dissabte, 9: 18,30: Roser Pastells

Diumenge, 10: 12,00: Pel poble.

18,30: Família Figueras-Xifra

Dilluns, 11: 18'30: Rosa Marcó Tauler

Dimarts, 12: 18,30: Josep Prim (Família Cateura)

Dimecres, 13: 19,00: Mn. Joan Busquets i Dalmau

Dijous, 14: 18'30: Josefina Cané Pallí

Divendres, 15: 18,30: Pels difunts de la Parròquia

20,00: Per tots els difunts de l'any

Dissabte, 16: 18,30: Vicenç Pijaume Juanola

Diumenge, 17: 12,00: Pel poble.

18,30: Rosa Marcó Tauler

CONFESSIONS

Cada dia: 17'00 - 18'25. Diumenges: 11'30 - 11'55 i 18'00 - 18'25.

DESPATX PARROQUIAL

Dijous de 12'00 - 13'00 i de 17'00 - 18'00 i a hores convingudes.

MISSA FUNERAL PER TOTS ELS FIDELS DIFUNTS

Divendres, dia 15, a les 8 del vespre el Sr. Bisbe presidirà la Missa en sufragi de tots els difunts de l'any.

**AVUI, COL·LECTA EXTRAORDINÀRIA
DIADA DE GERMANOR**

A totes les misses d'aquest diumenge es fa la col·lecta extraordinària de la Diada de Germanor per les necessitats de l'Església diocesana. Gràcies per les vostres generoses aportacions.